

من خلق الكون؟ ومن خلقتني؟ ولماذا؟

(للحرمين)

KDO JE USTVARIL VESOLJE?

KDO JE USTVARIL MENE IN

ZAKAJ?

KDO JE USTVARIL VESOLJE? KDO JE USTVARIL MENE IN ZAKAJ?

Znanstveni odbor pri Predsedstvu za verske zadeve Mesdžidul-Harama v Meki in Prerokove mošeje v Medini

KDO JE USTVARIL VESOLJE? KDO JE USTVARIL MENE IN ZAKAJ?

Znanstveni odbor pri Predsedstvu za verske zadeve Mesdžidul-Harama v Meki in Prerokove mošeje v Medini

Ali sem na pravi poti?

Kdo je ustvaril nebesa in zemljo ter vsa veličastna bitja v njima, ki jih ni mogoče zaobseči?

Kdo je ustvaril ta natančen in dovršen sistem na nebu in na zemlji?

Kdo je ustvaril človeka, mu podaril sluh, vid in razum ter ga naredil sposobnega pridobivati znanje in spoznavati resnice?

Kdo je z neprekosljivo natančnostjo ustvaril organe tvojega telesa, te oblikoval in ti dal najlepšo podobo?

Premišluj o stvaritvi živih bitij v vsej njihovi različnosti in raznolikosti – kdo jih je ustvaril v tako neizmernih oblikah?

Kako to veličastno vesolje ohranja svoj red in svojo stabilnost z zakoni, ki ga natančno uravnavajo skozi vsa obdobja?

Kdo je postavil sisteme, ki urejajo ta svet – življenje in smrt, razmnoževanje živih bitij, noč in dan, menjavanje letnih časov itd.?

Ali je to vesolje ustvarilo samo sebe? Ali je prišlo iz ničesar? Ali je nastalo po naključju? Vsemogočni Allah je rekel:

﴿أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ ۝۳۵ أَمْ خُلِقُوا الْمَوْتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُوقِنُونَ﴾ (36)

»Ali so bili ustvarjeni iz ničesar, ali so oni stvarniki?

Ali so oni ustvarili nebesa in zemljo? Ne, temveč niso prepričani.« (Kur'an 52: 35–36)

Ker nismo ustvarili samih sebe in je nemogoče, da bi nastali iz ničesar ali po naključju, je resnica, o kateri ni dvoma, ta, da mora imeti to vesolje veličastnega in vsemogočnega Stvarnika. Saj je nemogoče, da bi to vesolje ustvarilo samo sebe, ali da bi nastalo iz ničesar, ali da bi nastalo po naključju!

Zakaj človek veruje v obstoj stvari, ki jih ne vidi – kot so zaznavanje, razum, duša, čustva in ljubezen? Ali ni zato, ker vidi njihove učinke? Kako potem človek zanika obstoj Stvarnika tega veličastnega vesolja, ko pa vidi učinke Njegovih stvaritev, Njegovga dela in Njegove milosti?!

Noben razumen človek ne bo sprejel, da bi mu kdo rekel, da je hiša nastala brez graditelja, ali da je nastala iz ničesar! Kako potem nekateri ljudje

verjamejo tistim, ki pravijo, da je to veličastno vesolje nastalo brez Stvarnika? Kako lahko razumen človek sprejme, da je ta natančni red v vesolju nastal po naključju?

Vse to nas pripelje do enega samega zaključka: da ima to vesolje veličastnega, vseмогоčnega in modro upravljajočega Gospodarja, ki je edini vreden čaščenja, in da je čaščenje vsega, kar se časti poleg Njega, neveljavno in ni vredno čaščenja.

Gospodar, Stvarnik Veličastni

Obstaja le en Gospodar, Stvarnik – On je Lastnik, Urednik, Oskrbovalec, Tisti, ki daje življenje in povzroča smrt. On je tisti, ki je ustvaril zemljo, jo podredil in jo naredil primerno za Svoja bitja. On je tisti, ki je ustvaril nebesa in veličastna bitja v njih ter soncu, luni, noči in dnevu določil natančen red, ki kaže na Njegovo veličino.

On je tisti, ki nam je podredil zrak, brez katerega ne moremo živeti. On je tisti, ki nam pošilja dež ter nam je podredil morja in reke. On je tisti, ki nas je hranil in varoval, ko smo bili zarodki v maternicah naših mater, brez kakršnekoli moči. On je tisti, ki vodi kri po naših žilah od rojstva do smrti.

Ta Gospodar, Stvarnik in Oskrbovalec je Vsemogočni Allah.

Vzvišeni Allah je rekel:

﴿إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِهِ ۗ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ ۗ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ 54﴾

»Resnično, vaš Gospodar je tisti, ki je ustvaril nebesa in Zemljo v šestih dneh ter se nato vzdignil nad Arš . Z nočjo prekriva dan, noč pa hitro sledi dnevu. In Sonce, Mesec in zvezde so podrejeni njegovi zapovedi. Ustvarjanje, urejanje in razpolaganje pripadajo le Njemu. Slavljen naj je Allah, Gospodar vseh svetov.« (Kur'an 7:54)

Allah je Gospodar in Stvarnik vsega, kar je v vesolju – vsega, kar vidimo in česar ne vidimo. Vse razen Njega je stvaritev izmed Njegovih stvaritev. On je edini vreden čaščenja in z Njim ne smemo častiti nikogar drugega. Nima partnerja v Svojem lastništvu, ustvarjanju, upravljanju ali čaščenju.

Če bi – zgolj kot domnevo – obstajali poleg Vzvišenega Gospodarja še drugi bogovi, bi vesolje propadlo; saj je nemogoče, da bi dva boga hkrati urejala zadeve vesolja. Vzvišeni Allah je rekel:

﴿لَوْ كَانَ فِيهِمَا ءَالِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا...﴾

»Če bi v njih (t.j. v nebesih ali na zemlji) razen Allaha obstajali še drugi bogovi, bi v njih vladal popoln nered.« (Kur'an 21:22)

Lastnosti Gospodarja Stvarnika

Vsemogočni Gospodar ima nešteto Najlepših Imen in številne vzvišene ter veličastne lastnosti, ki kažejo na Njegovo popolnost. Med Njegovimi imeni

so: Stvarnik, Allah; kar pomeni Tisti, ki je edini vreden čaščenja in nima partnerja, Večno Živi, Samo-obstoječi, Usmiljeni, Oskrbovalec in Plemeniti. Vzvišeni Allah v Plemenitem Kur'anu pravi:

﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمُوتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمُوتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾ (255)

»Allah, ni drugega boga razen Njega, Večno-živi Samo-obstoječi Vzdrževalec vsega! Ne prevzameta Ga ne dremež ne spanec. Pripada Mu vse, kar je na nebesih, in vse, kar je na Zemlji. Kdo je tisti, ki nekoga zagovarja pri Njem, razen z Njegovim dovoljenjem? On (Allah) ve, kaj je bilo pred njimi in kaj bo za njimi; in ne morejo obvladovati delčka Njegovega znanja, razen toliko, kolikor sam hoče. Njegov Kursi obdaja nebesa in Zemljo in ohranjanje le-teh Mu ni težko. In On je Najvišji, Veličastni!« (Kur'an 2:255)

Vzvišeni Allah je rekel:

﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۝ اللَّهُ الصَّمَدُ ۝ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ۝ ٣ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ۝ ٤﴾

»Reci, On je Allah, Eden;

Allah je pribežališče vsakomur;

ni rodil in ni bil rojen;

in nihče Mu ni enak.« (Kur'an 112: 1-4)

Gospodar, ki je vreden čaščenja, se odlikuje s popolnimi lastnostmi:

Ena od Njegovih lastnosti je, da je On Edini, ki je vreden čaščenja; vse razen Njega pa je ustvarjeno, zavezano Njegovim ukazom, Njemu podrejeno in pod Njegovo oblastjo.

Med Njegovimi lastnostmi je, da je On Večno-živi in Samo-obstoječi. Vsakemu živemu bitju je Allah dal življenje in ga poklical v obstoj iz ničesar, ter skrbi za njegov obstoj, oskrbo in vse, kar potrebuje. Gospodar je Večno-živi, ki ne umre, minljivost je zanj nemogoča. On je Samo-obstoječi, ki ne spi – ne premagata Ga ne dremež ne spanec.

Od Njegovih lastnosti je, da je Vsevedni, kateremu ni nič skrito – ne na zemlji ne v nebesih.

Od Njegovih lastnosti je, da je Vseslišni in Vsevidni, ki sliši vse in vidi vsako stvaritev. Ve, kaj prišepetavajo duše in kaj skrivajo prsi. Njemu, Vzvišenemu, ni nič skrito – ne na zemlji ne v nebesih.

Od Njegovih lastnosti je, da je Vsemogočni, kateremu nič ni nemogoče in čigar volje nihče ne more zavrniti. Stori, kar želi, in prepreči, kar želi; pospeši, kar želi, in odloži, kar želi. Njemu pripada popolna modrost.

Med Njegovimi lastnostmi je, da je On Stvarnik, Oskrbovalec in Upravitelj. Ustvaril je stvarstvo in ga

ureja; stvarstvo je v Njegovi oblasti in pod Njegovo nadvlado.

Ena od Njegovih lastnosti je, da se odzove klicu tistega, ki je v stiski, pomaga obupanemu in odpravlja tegobe. Vsako ustvarjeno bitje se, kadar pade v stisko ali težave, iz nuje zateče k Njemu.

Čaščenje pripada izključno Vsemogočnemu Allahu, saj je On Popoln in edini vreden čaščenja. Vse, kar se časti poleg Njega, je lažno čaščenje, nepopolno ter podvrženo smrti in minljivosti.

Vsemogočni Allah nas je obdaril z umom, ki dojame del Njegove veličine, in v nas zasadil prirojeno naravo (fitro), ki ljubi dobro, sovraži zlo in najde mir, ko se zateče k Allahu, Gospodarju svetov. Ta prirojena narava priča o Njegovi popolnosti in o tem, da je On vzvišen nad vsako pomanjkljivostjo.

Razumnemu človeku ne pritiče, da časti kogarkoli drugega kakor Popolnega; kako naj torej časti nepopolno stvaritev, podobno sebi – ali celo manjvredno od sebe?!

Tisti, ki je vreden čaščenja, ne more biti človek, kip, drevo ali žival!

Gospodar je nad Svojimi nebesi, povzdignjen nad Svoj Prestol (Arš), ločen od Svojih stvaritev. V Njegovem bistvu ni ničesar od Njegovih stvaritev in v Njegovih stvaritvah ni ničesar od Njegovega bistva. Ne prebiva v ničemer od Svojih stvaritev niti se v nobeni izmed njih ne uteleša.

Gospodarju ni nič podobno in On je Vseslišni, Vsevidni. Nihče Mu ni enak in On je neodvisen od Svojih stvaritev. Ne spi in ne uživa hrane. On je Veličasten in zato ne more imeti žene ali otroka; kajti Stvarnik ima lastnosti Veličastnosti in nikoli ne more biti zaznamovan s potrebo ali pomanjkljivostjo.

Vzvišeni Allah pravi:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ ضَرْبٌ مِّثْلٌ فَأَسْتَمِعُوا لَهُ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ وَإِنْ يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ سَيْئًا لَا يَسْتَفِيدُوا مِنْهُ ضَعُفَ الطَّالِبُ وَالْمَطْلُوبُ ۚ مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ۚ﴾ 74

»O, ljudje! Navaja se primer, zato ga poslušajte. Zares tisti, h katerim molite namesto k Allahu, ne bodo ustvarili niti muhe, četudi bi se prav vsi zbrali, da bi to storili. In če bi jim muhe kaj odnesle, tega ne bi mogli nikoli vzeti nazaj. Tako šibek je tisti, ki išče, in tudi tisti, od kogar se išče.

Ne cenijo in ne spoštujejo Allaha, tako kakor bi Ga morali ceniti in spoštovati. Allah je resnično Nadvse močan, Nepremagljiv.« (Kur'an 22: 73–74)

Zakaj nas je ustvaril ta Veličastni Stvarnik in kaj želi od nas?

Ali je mogoče, da bi Allah ustvaril vse te stvaritve brez namena? Ali bi jih ustvaril zaman, On, ki je Vsemodri in Vsevedni?

Ali je mogoče, da bi nas Tisti, ki nas je ustvaril s takšno natančnostjo in popolnostjo ter nam podredil vse, kar je v nebesih in na zemlji, ustvaril

brez namena ali nas pustil brez odgovora na najpomembnejša vprašanja, ki nas zaposlujejo, kot so: Zakaj smo tukaj? Kaj sledi po smrti in kakšen je namen našega ustvarjenja?

Ali je mogoče, da ne bi bilo kazni za krivičneža in nagrade za dobronika?

Vsemogočni Allah je rekel:

﴿أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ﴾ (115)

»Mar mislite, da smo vas ustvarili kar tako, brez kakršnega koli namena, in da ne boste vrnjeni k Nam?« (Kur'an, 23:115)

Nasprotno – Allah je poslal poslane, da bi spoznali namen našega obstoja, da bi nas usmerili, kako Ga častiti in se Mu približati, kaj od nas želi, kako doseči Njegovo zadovoljstvo in da bi nas obvestili o naši usodi po smrti.

Allah je poslal poslane, da bi nam sporočili, da je On edini vreden čaščenja; da bi se naučili, kako Ga častiti; da bi nam posredovali Njegove ukaze in prepovedi; in da bi nas učili vrlih vrednot, s katerimi bi naše življenje postalo dobro, prežeto z dobrinami in blagoslovi.

Allah je poslal številne poslane – med katerimi Nuha (Noeta), Ibrahima (Abrahama), Musaja (Mojzesa) in Iso (Jezusa), mir z njimi – ter jih podprl z jasnimi znamenji in čudeži, ki so pričali o njihovi resničnosti in o tem, da so poslani od Njega,

Vsemogočnega. Zadnji med njimi je bil Muhammed, Allahov blagoslov in mir z njim.

Poslanci so nam jasno povedali, da je to zemeljsko življenje preizkušnja in da se pravo življenje začne po smrti,

prav tako, da obstaja Raj za vernike, ki so častili samo Allaha in verovali v vse poslane; ter, da obstaja Pekel, ki ga je Allah pripravil za nevernike – tiste, ki so poleg Allaha častili druga božanstva ali pa so zanikali katerega koli od Allahovih poslancev.

Vzvišeni Allah pravi:

﴿يٰٓاَيُّهَا اٰدَمُ اِمَّا يٰٓاَتَيْنٰكَم رُّسُلًا مِّنْكُمْ يَفْصُوْنَ عَلٰىكُمْ ءَايٰتِيْ فَمَنْ اَنْقَىٰ وَاصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ٣٥ وَالَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِآيٰتِنَا وَاسْتَكْبَرُوْا عَنْهَا اُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ٣٦﴾

»O, Adamovi sinovi! Ko vam pridejo poslanci izmed vas, da vam pripovedujejo Moje ajete – tisti, ki bodo bogaboječi in bodo delali dobra dela, zanje ne bo strahu in ne bodo se žalostili.

A tisti, ki zanikajo Naše ajete in so v pogledu do njih naduti – takšni so pripadniki Ognja, v njem bodo večno.« (Kur'an 7: 35-36)

Vzvišeni Allah pravi:

﴿يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اَعْبُدُوْا رَبَّكُمُ الَّذِيْ خَلَقَكُمْ وَالَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ ٢١ الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَّاَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَاَخْرَجَ بِهٖ مِنْ الشَّجَرٰتِ رِزْقًا لَّكُمْ فَلَا تَجْعَلُوْا لِلّٰهِ اَنْدَادًا وَاَنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ٢٢ وَاِنْ كُنْتُمْ فِيْ رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلٰى عَبْدِنَا فَأْتُوْا بِسُوْرَةٍ مِّثْلِهٖ وَاَدْعُوْا شُهَدَآءَكُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ٢٣ اِنْ لَّمْ تَفْعَلُوْا وَلَنْ تَفْعَلُوْا فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِيْ وَقُوْدُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ اُعِدَّتْ لِلْكَافِرِيْنَ ٢٤ وَبَشِّرِ الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ اَنْ لَهُمْ جَنَّتٌ تَجْرِيْ

مِنْ تَحْتِهَا أَلْأَنْهَارُ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رَرَفُوا قَالُوا هَذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ
وَأَنْتُمْ بِمُسْتَسْبَحِينَ وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿25﴾

»O, ljudje, častite vašega Gospodarja, ki je ustvaril vas in tiste pred vami, da bi lahko bili bogaboječi.

Tisti, ki vam je Zemljo napravil kot ležišče in nebo kot strop; in ki spušča vodo z neba, pa stori, da z njeno pomočjo vzklijejo plodovi za vašo oskrbo. Zato zavestno ne enačite drugih z Allahom!

Če dvomite v to, kar razodevamo Našemu sužnju (Muhammedu), pa pridite s suro (poglavjem) primerljivo tej in priključite vaše priče – razen Allaha, – če ste iskreni.

Če tega ne storite in ne boste storili, potem se varujte ognja, katerega gorivo bodo ljudje in kamenje, ognja, pripravljenega za nevernike.

In razveseli tiste, ki verujejo in delajo dobra dela, z rajskimi vrtovi, pod katerimi tečejo reke; vsakič, ko bodo preskrbljeni s kakim plodom, bodo dejali: "S tem smo že bili preskrbljeni." – Prejemali bodo njim podobne in v njih (vrtovih) bodo imeli čiste žene in v njih bodo večno prebivali.« (Kur'an 2: 21–25)

Zakaj je bilo toliko poslancev?

Allah je poslal svoje poslance vsem narodom; ni bilo naroda, h kateremu Allah ni poslal poslanca, da bi jih pozval k čaščenju njihovega Gospodarja in jim prenesel Njegove zapovedi in prepovedi. Cilj vseh

njihovih pozivov je bil čaščenje samo Vzvišenega Allaha. In kadar je kak narod začel opuščati ali izkrivljati to, kar je prinesel njihov poslanec – zlasti zapoved o tevhidu (monoteizmu) – je Allah poslal drugega poslanca, da popravi pot in ljudi vrne k prvinski naravi (fitri) in k tevhidu (monoteizmu) Allaha ter pokornosti Njemu.

Naposled je Allah zaključil poslanstvo z Muhammedom, Allahov blagoslov in mir z njim, ki je prinesel popolno vero in večen ter splošen verozakon za vse ljudi do Sodnega dne – verozakon, ki dopolnjuje in razveljavlja vse predhodne. Vsemogočni Allah je tej veri zagotovil obstoj in trajnost do Sodnega dne.

Nihče ne more biti vernik, dokler ne veruje v vse poslane – mir z njimi

Allah je Tisti, ki je poslal poslane in vsem svojim stvaritvam zapovedal, naj se jim pokoravajo. Kdor zanika poslanstvo enega izmed njih, je s tem zanimal vse. Ni večjega greha, kot da človek zavrne Allahovo razodetje, saj je za vstop v Raj nujno verovanje v vse poslane.

Zato je dolžnost vsakega posameznika v tem času, da veruje v Allaha, v vse Njegove poslane in v Sodni dan. To pa je mogoče le tako, da veruje in sledi zadnjemu poslancu in pečatu vseh poslancev – Muhammedu, Allahov blagoslov in mir z njim, ki mu je Allah podelil večno čudežno znamenje:

Plemeniti Kur'an, za katerega je Allah zagotovil varovanje vse do dneva, ko bo On podedoval Zemljo in vse, kar je na njej.

Allah je v Plemenitem Kur'anu omenil, da kdor zavrne verovanje v katerega koli od Njegovih poslancev, je s tem nevernik v Allaha in zanika Njegovo razodetje. Vsemogočni Allah pravi:

﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُونَ
نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ۝ ١٥٠ أُولَٰئِكَ هُمُ
الْكَافِرُونَ حَقًّا وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا﴾ (151)

»Resnično tisti, ki zanikajo Allaha in njegove poslane, želijo ločevati med Allahom in njegovimi poslanci in pravijo: 'Verujemo v nekatere in zanikamo nekatere.' In želijo ubrati vmesno pot med tem.

Takšni so zares pravi neverniki. In za nevernike smo pripravili ponižujoče muke.« (Kur'an 4: 150–151)

Zato mi, muslimani, verujemo v Allaha in v Sodni dan – kakor je Allah zapovedal – ter verujemo v vse poslane in predhodne razodete Knjige. Vzvišeni Allah pravi:

﴿ءَامَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَمَلَكِهِ وَكِتَابِهِ
وَرُسُلِهِ لَا يَفْرِقُونَ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ
الْمَصِيرُ﴾ (285)

»Poslanec je veroval v to, kar mu je bilo razodeto od njegovega Gospodarja, in prav tako verniki. Vsi so verovali v Allaha, Njegove angele, Njegove knjige

in Njegove poslanice, (rekoč): ‚Ne delamo razlik med katerimkoli od Njegovih poslancev.‘ In dejali so: ‚Slišali smo in se pokoravamo. (Prosimo) Tvoje odpuščanje, Gospodar naš, in k Tebi bomo vrnjeni.‘«
(Kur'an 2: 285)

Kaj je Plemeniti Kur'an?

Plemeniti Kur'an je govor Allaha in Njegovo razodetje, ki ga je razodel zadnjemu poslancu, Muhammedu, Allahov blagoslov in mir z njim. Je največji čudež, ki potrjuje resničnost njegovega poslanstva in popolnoma resničen v njegovih predpisih in poročilih.

Allah je izzval tiste, ki so zanikali resnico, naj poskušajo prinesiti vsaj eno suro (poglavje), podobno njemu – pa jim to ni uspelo. To zaradi veličastnosti njegove vsebine in celovitosti, ki zajema vse, kar je povezano s človekom v tem življenju in v onostranstvu. Vsebuje vse resnice verovanja, v katere je dolžnost verovati,

prav tako pa vsebuje zapovedi in prepovedi, po katerih se mora vsak posameznik ravnati – v svojem odnosu do svojega Gospodarja, v odnosu do samega sebe in v odnosu do drugih ljudi. Vse to je izraženo v vzvišenem slogu, polnem zgovornosti in jasnosti.

Vsebuje tudi številne razumne dokaze in znanstvene resnice, ki pričajo, da ta Knjiga ne more biti delo človeka, temveč je govor Gospodarja ljudi.

Kaj je Islam?

Islam je predanost Vzvišenemu Allahu z verovanjem v Njegov monoteizem, pokornost Njemu v poslušnosti, sprejemanje Njegovega verozakona z zadovoljstvom in popolno podreitev, ter odpovedovanje vsemu, kar se časti poleg Allaha.

Allah je poslal poslance z enim samim sporočilom: pozivom k čaščenju zgolj Enega Allaha brez pripisovanja družabnika ter k odrekanju vsemu, kar se časti poleg Njega.

Islam je vera vseh glasnikov vere; njihov klic je bil enak, njihovi verozakoni pa so se med seboj razlikovali. Muslimani so danes edini, ki se držijo prave vere, s katero so bili poslani vsi poslanci. Sporočilo islama je v tem času resnica in je zadnje sporočilo Stvarnika človeštvu.

Gospodar, ki je poslal Ibrahima (Abrahama), Muso (Mojzesa) in Iso (Jezusa), mir z njimi, je Tisti, ki je poslal tudi pečata vseh poslancev – Muhammeda, Allahov blagoslov in mir z njim. Verozakon islama pa razveljavlja vse predhodne verozakone.

Vse religije, ki jih ljudje danes prakticirajo – razen islama – so bodisi človeška stvaritev bodisi so bile prvotno božanske, a jih je spremenila človeška roka, tako da so postale mešanica mitoloških ostankov, podedovanih legend in človeških razlag.

Vera muslimanov pa je ena sama, jasna in nespremenljiva. Prav tako so enotna njihova dejanja čaščenja: vsi opravljajo pet dnevnih molitev, dajejo obvezno letno miloščino (zekat) in postijo v mesecu Ramadanu. Poglej tudi njihov verozakon – Plemeniti Kur'an – ki je ena sama in povsem enaka Knjiga v vseh krajih sveta. Vzvišeni Allah pravi:

﴿...الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا فَمَنِ اضْطُرَّ فِي مَخْمَصَةٍ غَيْرِ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾

»Danes sem vam izpopolnil vašo vero in vam dopolnil Svoj blagoslov. In zadovoljen sem s tem, da je islam vaša vera. Kdor pa bo prisiljen zaradi težke sestradanosti (jesti prepovedano), ne da bi se hotel namenoma pregrešiti, Allah je Tisti, ki odpušča, Usmiljeni.« (Kur'an 5:3)

Vzvišeni Allah prav tako v Kur'anu pravi:

﴿قُلْ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ٨٤ وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ ٨٥﴾

»Reci: ,Verujemo v Allaha in v to, kar je bilo razodeto nam, in kar je bilo razodeto Abrahamu, Izmaelu, Izaku, Jakobu in asbatom in kar je bilo dano Mojzesu, Jezusu in kar je bilo dano glasnikom vere od njihovega Gospodarja. Med njimi ne delamo nikakršnih razlik in mi smo Mu predani (smo muslimani).’

In kdor prevzame drugo vero kot islam, nikoli ne bo sprejeta in na onstranstvu bo eden od pogubljenih.« (Kur'an 3: 84–85)

Vera islam je celovit življenjski nazor, ki je v skladu s človeško naravo (fitro) in razumom, zato jo sprejema zdrava in nepopačena duša. Predpisal jo je Veličastni Stvarnik za svoje stvarstvo; to je vera dobrote in sreče za vse ljudi – tako v tem življenju kot v prihodnjem. Islam ne razlikuje med rasami niti med barvami kože, saj so vsi ljudje v njem enaki, noben posameznik pa nima prednosti pred drugim razen po meri svojih dobrih dejanj.

Vzvišeni Allah pravi:

﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّن ذَكَرٍ أَوْ أَنْتَبَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُم بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (97)

»Kdor dela dobro, naj bo moški ali ženska, in je vernik – mu bomo dali, da bo živel lepo življenje in nagradili ga bomo z nagrado, skladno z njegovimi najboljšimi dejanji, ki jih je storil.« (Kur'an 16:97)

Islam je pot do sreče

Islam je vera vseh poslancev in vera za vse ljudi, ne pa vera, ki bi bila namenjena samo Arabcem.

Islam je pot resnične sreče v tem življenju in pot do večnega užitka v onstranstvu.

Islam je edina vera, ki izpolnjuje potrebe duše in telesa ter ponuja rešitve za vse človeške težave. Vsemogočni Allah je rekel:

﴿قَالَ أَهْبِطَا مِنْهَا جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَسْقَى 123 وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَعْمَى﴾ (124)

»Rekel je (Allah): Spustita se z njega oba (Adam in hudič) – nekateri od vas (vajinih potomcev) bodo sovražniki eni drugim. Ko pa boste prejeli od Mene vodila na pravo Pot, tisti, ki jim bodo sledili, ne bodo zablodili in ne bodo nesrečni.

In kdor se obrne proč od mojega opominjanja (mojih napotkov), bo zagotovo imel tegobno življenje, polno najhujših stisk in na Dan vstajenja ga bomo oživali slepega.« (Kur'an 20: 123–124)

Kakšne koristi ima musliman v tem življenju in v onstranstvu?

Islam prinaša velike koristi, med njimi:

- Uspeh in čast v tem svetu, da je posameznik suženj Allaha; sicer bi postal suženj svojih strasti, Satana in nagnjenj.

- Uspeh v onstranstvu: da mu Allah odpusti, ga obdari s Svojim zadovoljstvom in ga uvede v Raj, kjer doseže večnen užitek; ter da se reši kazni Pekla.

- Vernik bo na Sodnem dnevu v družbi poslancev, resnicoljubnih, šehidov in pravičnih – in kako čudovita je ta družba! Kdor pa ne veruje, bo v družbi tiranov, zlobnežev, zločincev in pokvarjencev.

- Tisti, ki jih Allah uvede v Raj, bodo živeli v večnem užitku brez smrti, bolezni, bolečine,

starosti ali žalosti in izpolnjena jim bo vsaka želja. Tisti pa, ki vstopijo v Pekel, bodo v trajnem in neprekinjenem trpljenju.

– V Džennetu so užitki, ki jih oko še nikoli ni videlo, uho nikoli ni slišalo in si jih noben človek ne more niti zamisliti. Eden od dokazov za to so besede Vsemogočnega Allaha:

﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّن ذَكَرٍ أَوْ أَنْتَأَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُم بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (97)

»Kdor dela dobro, naj bo moški ali ženska, in je vernik – mu bomo dali, da bo živel lepo življenje in nagradili ga bomo z nagrado, skladno z njegovimi najboljšimi dejanji, ki jih je storil.« (Kur'an, 16: 97)

Vzvišeni Allah pravi:

﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (17)

»Nihče ne ve, kakšne radosti so zanje skrite, kot nagrada za njihova dejanja.« (Kur'an 32:17)

Kaj izgubi nemusliman?

– Izgubi najvišje znanje in spoznanje – spoznanje in znanje o Allahu. Izgubi tudi vero v Allaha, ki človeku daje varnost in notranji mir v tem življenju ter večno blaženost v onstranstvu.

– Izgubi verovanje v in sledenje najveličastnejši Knjigi, ki jo je Allah razodel človeštvu.

– Izgubi vero v velike poslance; prav tako bo na Sodnem dnevu prikrajšan za njihovo družbo v Džennetu (Raju). Namesto tega bo v družbi šejtanov,

zločincev in tiranov v ognju Džehennema (Pekla). In kako strašno je to bivališče in taka družba!

Vzvišeni Allah pravi:

﴿قُلْ إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيَهُمْ بِرَمِ الْفِتْمَةِ ۖ أَلَا ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ 15 لَهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِنَ النَّارِ وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ ۚ ذَلِكَ يُخَوِّفُ اللَّهَ بِهِ عِبَادَةً يَلْعَبُونَ 16﴾

»Vi pa častite, kar hočete namesto Njega. Reci: ,Resnično bodo poraženi tisti, ki bodo pogubili sebe in svoje družine na Dan vstajenja. To je nedvomno očitien poraz.'

Nad njimi in pod njimi bodo ognjeni oblaki. S tem Allah zastrašuje Svoje sužnje. ,O, sužnji Moji! Bodite bogaboječi.'« (Kur'an 39: 15–16)

Kdor želi odrešitev v onstranstvu, mora biti musliman, pokoren Allahu in slediti Njegovemu Poslancu, Allahov blagoslov in mir z njim.

Ena od resnic, v kateri so bili soglasni vsi poslanci in glasniki, mir z njimi, je ta, da se bodo v onstranstvu rešili samo muslimani – tisti, ki so verovali v Vsemogočnega Allaha, Mu v čaščenju niso pripisovali nobenega družabnika in so verovali v vse poslane in glasnike. Vsi privrženci poslanev, ki so verovali vanje in potrjevali njihovo resničnost, bodo vstopili v Džennet (Raj) in bodo rešeni Pekla.

Tisti, ki so živeli v času poslanca Muse (Mojzesa), so verovali vanj in sledili njegovim naukom – ti so bili muslimani, verniki in pravični ljudje. Ko pa je

Allah poslal Iso (Jezusa), je za sledilce Muse postalo obvezno, da verujejo vanj in mu sledijo.

Tisti, ki verujejo v Iso (Jezusa), so pravi in pobožni muslimani. Kdor pa zavrne verovanje v Iso in reče: „Ostal bom pri veri Muse (Mojzesa),“ ta ni vernik, saj je zavrnil verovanje v poslanika, ki ga je Allah poslal.

Potem ko je Allah poslal zadnjega poslanca, Muhammeda, Allahov blagoslov in mir z njim, je za vse ljudi postalo obvezno, da verujejo vanj. Gospodar je tisti, ki je poslal Muso (Mojzesa) in Iso (Jezusa), in On je tisti, ki je poslal pečat poslanikov, Muhammeda. Zato tisti, ki zanika poslanstvo Muhammeda in pravi: „Ostal bom privrženec Muse ali Ise,“ ni vernik.

Ni dovolj, da nekdo reče, da spoštuje muslimane; prav tako ni dovolj za odrešitev v onostranstvu, da daje miloščino in pomaga revnim. Nujno je, da veruje v Allaha, Njegove Knjige, Njegove poslane in v Sodni dan – šele takrat bo Allah to od njega sprejel. Ni večjega greha od širka, pripisovanja družabnika Allahu, neverovanja vanj, zavračanja razodetja, ki ga je Allah poslal, ali zanikanja poslanstva zadnjega od Njegovih poslancev, Muhammeda, Allahov blagoslov in mir z njim.

Judje, kristjani in drugi, ki so slišali za poslanje Allahovega Poslanca Muhammeda, Allahov blagoslov in mir z njim, pa so zavrnil verovanje vanj in vstop v islam, bodo v ognju Džehennema,

kjer bodo večno prebivali. To je Allahova sodba – ne sodba katerega koli človeka. Vzvišeni pravi:

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ 6﴾

»Zares, tisti, ki ne verujejo izmed pripadnikov Knjige in mnogobožcev, bodo v ognju Džehennema in v njem bodo večno prebivali.« (Kur'an, 98:6)

Ker je bilo zadnje Allahovo sporočilo razodeto človeštvu, mora vsak posameznik, ki sliši za islam in za sporočilo zadnjega Poslanca, Muhammeda ﷺ, vanj verovati, slediti njegovemu verozakonu in mu biti pokoren v njegovih ukazih in prepovedih. Zato Allah od nikogar, ki sliši za to zadnje sporočilo in ga zavrne, ne bo sprejel ničesar, temveč ga bo kaznoval v onstranstvu.

Dokaz za to so tudi besede Vzvišenega:

﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ 85﴾

»In kdor prevzame drugo vero kot islam, nikoli ne bo sprejeta in na onstranstvu bo eden od pogubljenih.« (Kur'an, 3:85)

Vzvišeni Allah pravi:

﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ 64﴾

»Reci: ,O, pripadniki Knjige, pridite k besedi, ki je enaka med nami in vami – da ne častimo (nikogar) razen Allaha in da poleg Njega ničesar ne jemljemo za božanstvo in da si ne bomo vzeli drug

drugega za gospodarja namesto Allaha.' Toda če se obrnejo proč, potem reci: ‚Bodite priče, da smo muslimani.‘» (Kur'an, 3:64)

Kakšne so obveznosti muslimana?

Musliman je dolžan verovati v teh šest stebrov vere:

Verovanje v Allaha: da je On Stvarnik, Oskrbovalec, Upravljalec in Lastnik; da Mu ni nič podobno; da nima žene niti sina; da je On edini vreden čaščenja in da se poleg Njega ne časti nihče drug. Čaščenje vsega, kar se časti poleg Njega, je neveljavno.

Verovanje v Meleke (Angele): da so sužnji Vsemogočnega Allaha, ki jih je ustvaril iz svetlobe, in da je med njihovimi nalogami tudi ta, da prinašajo razodetje Njegovim poslancem.

Verovanje v razodete Knjige: vse Knjige, ki jih je Allah razodel svojim poslancem – kot Tora in Indžil (Evangelij) pred njunim popačenjem – ter v zadnjo Knjigo, Plemeniti Kur'an.

Verovanje v vse poslance: v Nuha (Noeta), Ibrahima (Abrahama), Muso (Mojzesa), Iso (Jezusa) in v zadnjega med njimi, Muhammeda, mir z njimi. Bili so ljudje, ki jih je Allah podprl z razodetjem ter jim dal znamenja in čudeže, ki pričajo o njihovi resničnosti.

Verovanje v Sodni dan: ko bo Allah obudil prve in zadnje, razsodil med svojim stvarstvom, vernike uvedel v Džennet (Raj), nevernike pa v Pekel.

Verovanje v usodo (kader): da Allah vse ve – kar je bilo in kar bo; da je vse to vnaprej vedel, zapisal, želel in ustvaril.

In da človek časti Allaha na način, ki ga je On predpisal: z opravljanjem obredne molitve, dajanjem obredne letne miloščine (zekata), postom in romanjem hadža – če je za to fizično in materialno zmožen. Nato pa se mora naučiti svoje vere, ki bo vir njegove sreče v tem življenju in njegove rešitve v onstranstvu.

الفهرس

KDO JE USTVARIL VESOLJE? KDO JE USTVARIL MENE IN ZAKAJ?.....	2
KDO JE USTVARIL VESOLJE? KDO JE USTVARIL MENE IN ZAKAJ?.....	2
Gospodar, Stvarnik Veličastni.....	4
Ta Gospodar, Stvarnik in Oskrbovalec je Vsemogočni Allah. .	4
Lastnosti Gospodarja Stvarnika.....	5
Gospodar, ki je vreden čaščenja, se odlikuje s popolnimi lastnostmi:.....	7
Zakaj nas je ustvaril ta Veličastni Stvarnik in kaj želi od nas?9	
Zakaj je bilo toliko poslancev?.....	12
Nihče ne more biti vernik, dokler ne veruje v vse poslance – mir z njimi	13
Kaj je Plemeniti Kur'an?	15
Kaj je Islam?.....	16
Islam je pot do sreče	18
Kakšne koristi ima musliman v tem življenju in v onstranstvu?	19
Kaj izgubi nemusliman?	20
Kdor želi odrešitev v onstranstvu, mora biti musliman, pokoren Allahu in slediti Njegovemu Poslancu, Allahov blagoslov in mir z njim.	21
Kakšne so obveznosti muslimana?.....	24